

Ikke glem å be for Erik

Av Julie Cornelius-Huang

Basert på en sann historie

“Til alle har vår Herre gitt den store rett å handle fritt”
(Salmer, nr. 132).

Karis familie knelte ved sofaen til familiebønn. Alle foldet ærbødig armene. Pappa spurte Karis lillesøster, Liv, om hun ville holde bønnen.

“Ikke glem å takke vår himmelske Fader for våre mange velsignelser,” sa pappa.

“Og ikke glem å be for Erik,” la mamma til. Mamma minnet dem alltid på å be for Erik.

Erik var Karis eldre bror. Før han flyttet for å gå på universitetet, var han og Kari bestevenner. Hun savnet virkelig alle de morsomme tingene de pleide å gjøre sammen.

For noen måneder siden fortalte Erik mamma og pappa at han ikke ønsket å være medlem av Kirken lenger. Kari og familien hennes ble overrasket og lei seg. De begynte å be for Erik hver kveld. Noen ganger ba de om at han måtte føle Den hellige ånd og ønske å komme tilbake til Kirken. Pappa ba om at Erik måtte kunne tenke klart og ta gode valg. Mamma ba ofte om at noen han stolte på, kunne hjelpe ham å finne den rette veien. Etter alle deres bønner kunne ikke Kari annet enn å føle seg litt ergerlig. Hvorfor hadde ikke vår himmelske Fader bragt Erik tilbake til Kirken?

Til slutt, akkurat da Liv hadde åpnet munnen for å be, klarte ikke Kari å holde det inni seg lenger. “Hvorfor har ikke vår himmelske Fader besvart våre bønner?” utbrøt hun.

Alle så overrasket på Kari, men hun var for opprørt til å bry seg. En stund var det ingen som sa noe.

“Kari,” sa pappa, “da du kom hjem fra skolen i dag, satte du ranselen på plass?”

“Hæ?” spurte Kari forvirret. Hva hadde ranselen hennes med saken å gjøre? Hun kastet et blick på utgangsdøren og så ranselen sin slengt mot veggen istedenfor hengt opp ved siden av Livs. “Nei ... beklager.”

“Minnet ikke mamma deg på å henge den opp?”

“Jo,” svarte Kari. Hun kikket ned på knærne sine.

“Minner ikke mamma deg ofte på å henge opp ranselen?”

“Jo,” mumlet Kari. Hun skjønnte fortsatt ikke hva dette hadde med saken å gjøre. Tok ikke pappa spørsmålet hennes på alvor?

“Jeg vet at når vi ber for Erik, besvarer vår himmelske Fader våre bønner – hver gang. Problemet er at Erik kanskje ikke lytter akkurat nå. Erik kan velge om han vil lytte til Den hellige ånd, akkurat slik du velger om du vil lytte til mamma angående ranselen din. Men tror du at du *alltid* vil ignorere mamma når hun ber deg om å henge opp ranselen?”

“Nei, jeg tror ikke det,” sa Kari.

“Én dag vil hun lytte!” sa mamma og blunket til Kari. Kari smilte.

“Så kanskje Erik også vil lytte en dag,” la Kari til.

“Absolutt,” sa mamma. “Å lytte til Den hellige ånd er en ferdighet man må utvikle. Kanskje Erik ikke har lært den ferdigheten ennå.” Kari begynte å føle seg litt bedre.

Alle bøyde hodet mens Liv holdt bønnen. Hun ba om at Erik måtte lære å lytte til Den hellige ånd. Mens Liv ba, følte Kari seg fredelig og varm. Hun visste at vår himmelske Fader hørte deres bønner.

Da Liv nevnte noen av måtene familien hadde blitt velsignet på, kom Kari på en annen velsignelse å legge til på listen – hun forsto mer om bønn nå!

Da bønnen var over, visste Kari at vår himmelske Fader ikke hadde glemt Erik. Hun visste også at han aldri ville glemme henne. ■

Forfatteren bor i Nevada, USA.

HVA ER HANDLEFRIHET?

Handlefrihet er en gave som vår himmelske Fader har gitt til alle. Det er gaven å kunne velge hva vi vil gjøre. Vår himmelske Fader hjelper oss, men han tvinger oss ikke til å gjøre ting. I stedet lar han oss velge selv.